

ไปเที่ยวชม
ปราสาทนครวัด
โดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พันธพันธ์

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัด โดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พิณรุฬันธ์

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พินธุพันธ์

สำนักพิมพ์ พินธุ / พินธุพันธ์

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พันธุพันธ์ เขียน

สำนักพิมพ์ พันธุ / พันธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี โครงการ 2 ซอย 8

ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทร.025032668,0865399745

จัดทำอีบุ๊กโดย

บจก.บุคคัค่าเช่า (สำนักงานใหญ่)

2529/48 ตรอกนอกเขต แขวงบางโคล่

เขตบางคอแหลม

กรุงเทพ ฯ 10120

โทร.022402048

คำปรารภ

ผมได้ยื่นข้อเสนอเสียงความมหัสจรรย์ของ “ปราสาทนครวัด” มานานมากแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้อ่านพบข้อความที่ฝรั่งชาวอังกฤษคนหนึ่งกล่าวไว้สั้น ๆ ว่า “SEE ANGKOR WAT AND DIE” ซึ่งแปลเป็นไทยว่า “เห็นนครวัด แล้วตาย” แต่บางคนนำมาแปลเป็นไทยอย่างยืดเยื้อและกินใจว่า “ตายไปก็ไม่เสียตายอะไรแล้ว หากได้ไปเห็นนครวัดกับตาสักครั้ง” ก็ยังอยากไปเห็นกับตาสักครั้ง มีทัวร์มากมายที่จัดไปก็คิดจะไปกับทัวร์ แต่ก็หาโอกาสเหมาะ ๆ ไม่ได้สักที มาคิดว่าเราก็อายุ 80 ปีแล้ว ร่างกายก็ไม่ค่อยแข็งแรงแล้ว จะผลัดวันประกันพรุ่งไม่ได้ อีกแล้ว จึงปรึกษานุตรชายว่าจะขับรถยนต์พาพ่อไปชมปราสาทนครวัดสัก 2 วัน ได้ไหม เนื่องจากบุตรชายเคยขับรถยนต์พาพ่อไปเที่ยวอเมริกาจากฝั่งตะวันตกวกไปฝั่งตะวันออกมาแล้วถึง 8 วัน 7 คืน บุตรชายบอกสบายมากแค่ 2 วัน 1 คืนเท่านั้นเอง จึงตัดสินใจเตรียมตัวที่จะไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดกัน

ดังนั้นเมื่อวันที่ 24-25 มิถุนายน 2559 (รวม 2 วัน 1 คืน) ปิยพัฒน์ พินธุพันธ์ (บุตรชาย) จึงขับรถยนต์พาไปเที่ยวชมปราสาทนครวัด และได้ชวน ตระกูล โกลทรัพย์ (เพื่อนของบุตรชาย) ผลัดกันขับรถยนต์ร่วมเดินทางไปด้วย ได้ไปเที่ยวชม ปราสาทนครวัด แล้วยัง ปราสาทบายน และ ปราสาทตาพรหม ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน สมใจที่ “ตายไปก็ไม่เสียตายอะไรแล้ว หากได้ไปเห็นนครวัดกับตาสักครั้ง” และถือว่าเป็น “การไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์” ที่เรียบง่าย สะดวกสบาย ใช้เวลาเพียง 2 วัน 1 คืน และประหยัดด้วย

ผมจึงนำประสบการณ์ในการไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดในครั้งนี้มาเล่าสู่กันฟังในรูปแบบของ “อีบุ๊ก” ในชื่อเรื่องว่า “ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์” มาให้นักอ่านที่สนใจได้อ่านกัน หวังจะทำให้ นักอ่านได้เพลิดเพลินกับการอ่าน “ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์” โดยทั่วกัน

หวน พินธุพันธ์

สำนักพิมพ์ พินธุ / พินธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี โครงการ 2

ถนนแจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด

จ.นนทบุรี 11120

โทร. 065399745

Line ID : 0818061401

E-mail : huanphinthuphan@hotmail.com, huan@swu.ac.th

Facebook : <https://www.facebook.com/huanphinthuphan>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

สารบัญ

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์	1
นำเรื่อง	1
เริ่มเดินทาง	1
ด่านอรัญประเทศ-ปอยเปด สุดแดนสยาม	1
เมืองปอยเปด	3
เมืองศรีโสภณ	5
เมืองเสียมราฐหรือเมืองเสียมเรียบ	6
โรงแรมสตาร์รี่ อังกอร์ (Starry Angkor Hotel)	7
พิพิธภัณฑ์สงคราม	9
สองข้างทางไปปราสาทนครวัด	11
ปราสาทนครวัด	12
ชมปราสาทนครวัด	15
เดินทางกลับ	21
ปราสาทบายน	21
รับประทานอาหารกลางวัน	25
ปราสาทตาพรหม	25
ทะเลสาบเขมร โตนเลสาบ	29
เดินทางกลับ	29
ท้ายเรื่อง	31
เกี่ยวกับผู้เขียน	35

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

นำเรื่อง

ผมได้ยื่นข้อเสนอเสียงความมหัสจรรย์ของ “ปราสาทนครวัด” มานานมากแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้อ่านพบข้อความที่ฝรั่งชาวอังกฤษคนหนึ่งกล่าวไว้สั้น ๆ ว่า “SEE ANGKOR WAT AND DIE” ซึ่งแปลเป็นไทยว่า “เห็นนครวัด แล้วตาย” แต่บางคนนำมาแปลเป็นไทยอย่างยืดเยื้อและกินใจว่า “ตายไปก็ไม่เสียดายอะไรแล้ว หากได้ไปเห็นนครวัดกับตาสักครั้ง” ก็ยังอยากไปเห็นกับตาสักครั้ง มีทัวร์มากมายที่จัดไปก็คิดจะไปกับทัวร์ แต่ก็หาโอกาสเหมาะ ๆ ไม่ได้สักที มาคิดว่าเราก็อายุ 80 ปีแล้ว ร่างกายก็ไม่ค่อยแข็งแรงแล้ว จะผลัดวันประกันพรุ่งไม่ได้ อีกแล้ว จึงปรึกษานูตรชาวยุโรปจะขับรถยนต์พาพ่อไปชมปราสาทนครวัดสัก 2 วันได้ไหม เนื่องจากนูตรชาเคยขับรถยนต์พาพ่อไปเที่ยวอเมริกาจากฝั่งตะวันตกวกไปฝั่งตะวันออกมาแล้วถึง 8 วัน 7 คืน นูตรชาบอกสบายมากแค่ 2 วัน 1 คืนเท่านั้นเอง จึงตัดสินใจเตรียมตัวที่จะไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดกัน

ดังนั้นเมื่อวันที่ 24-25 มิถุนายน 2559 (รวม 2 วัน 1 คืน) ปิยพัฒน์ พินธุพันธ์ (นูตรชา) จึงขับรถยนต์พาไปเที่ยวชมปราสาทนครวัด และได้ชวน ตระกูล โภคทรัพย์ (เพื่อนของนูตรชา) ผลัดกันขับรถยนต์ร่วมเดินทางไปด้วย จึงขอนำมาเล่าสู่กันฟังตามลำดับไป

เริ่มเดินทาง

ปิยพัฒน์ พินธุพันธ์ (นูตรชา) ขับรถยนต์ออกจากบ้านพักเมืองทองธานี อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ราว 5.00 น.แวะรับ ตระกูล โภคทรัพย์ ที่วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี แล้วขับรถยนต์ผ่านอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก แวะรับประทานอาหารเช้ากันที่ร้านอาหารริมทางซึ่งมีให้เลือกหลายร้าน ขับรถยนต์ต่อผ่านจังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว จนถึงจุดหมายปลายทางคือ ด่านสระแก้วอรัญประเทศ

ด่านสระแก้วอรัญประเทศ

ปิยพัฒน์ ขับรถยนต์มาถึงด่านอรัญประเทศ ก็ขับรถยนต์เข้าไปยังสถานที่รับฝากรถยนต์เพื่อฝากรถยนต์ไว้ที่นี้ ซึ่งมีสถานที่รับฝากรถยนต์มากมายหลายแห่งด้วยกัน เพราะถ้าจะขับรถยนต์เข้าไปในเขตกัมพูชาก็ได้แต่มีขั้นตอนเยอะที่จะต้องทำล่วงหน้าหลายวันหลายขั้นตอน ทราบว่าต้องไปทำที่กระทรวงการต่างประเทศด้วย จึงฝากรถยนต์ไว้ที่นี้ก็ปลอดภัยและสะดวกดี

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พันธุ์พันธุ์

จากนั้นพวกเราทั้ง 3 คนเดินเท้าเข้าไปราว 500 เมตรก็ถึงด่านสระแก้วรัฐประเทศเพื่อเข้าคิวที่ช่องทั่วไป (เนื่องจากมีหลายช่อง คือ ช่องชาวจังหวัดสระแก้วโดยเฉพาะที่เข้าออกกัมพูชาวันละจำนวนมาก โดยใช้บัตรประชาชนแสดงก็ผ่านไปได้เลย ช่องสำหรับรถยนต์ รถบรรทุก และรถมอเตอร์ไซด์) เราขึ้นหนังสือเดินทางให้เจ้าหน้าที่ประทับตราเสร็จแล้วก็เดินเข้าไปในเขตกัมพูชาได้เลย

เมื่อพวกเราเดินเท้าเข้าเขตกัมพูชาแล้ว พบชาวกัมพูชาเข้าใจว่าเป็นนายหน้าเข้ามาสอบถามว่าจะไปไหน และแนะนำให้เราเขียนคำร้องเข้าเมืองกัมพูชาก่อน โดยเขาจะช่วยเขียนคำร้องให้ เราเห็นว่าสะดวกรวดเร็วดี จึงให้เขาเขียนคำร้องให้ จากนั้นเราก็นำคำร้องไปยื่นที่ห้องตรวจคนเข้าเมืองกัมพูชา โดยเสียค่าธรรมเนียมคนละ 200 บาท จากนั้นเขาก็พาไปติดต่อเช่าแท็กซี่ ซึ่งมีมากพอสมควร ได้แท็กซี่คนขับเป็นชาวกัมพูชา พูดภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้พอรู้เรื่อง ตกลงราคาเช่าแท็กซี่วันละ 1.000 บาท (ราว 30 ดอลลาร์ ถ้าจำไม่ผิด) เมื่อติดต่อตกลงการเดินทางและค่าบริการเช่าแท็กซี่เรียบร้อยแล้ว ก่อนจะขึ้นแท็กซี่ ได้ถามนายหน้าชาวกัมพูชาว่า ต้องการค่าบริการในการช่วยเขียนคำร้องและการพามาเช่าแท็กซี่เท่าไร เขาบอกว่าขอคนละ 100 บาท (พวกเรา 3 คนรวม 300 บาท) ขอชื่นชมที่ชาวกัมพูชามักน้อยที่ไม่ขอค่าบริการมากจนเกินไปนัก

เมืองปอยเปด

แท็กซี่ขับรถพาพวกเราผ่าน เมืองปอยเปด ที่คับคั่งจอแจด้วยรถราต่าง ๆ หลากหลาย และมีทั้งบ่อนกาสิโน โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า ร้านอาหาร ดิกรามที่หรูหราพอสมควร คงเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแน่นอน ทราบว่าส่วนใหญ่ชาวต่างประเทศก็คือคนไทยที่มาเข้าบ่อนกาสิโนนั่นเอง เนื่องจากในเมืองไทยไม่มีบ่อนกาสิโนให้บริการเพราะผิดกฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้นทราบว่าเมืองปอยเปดมีประชากรมากมาย

100,000 คน ในขณะที่อำเภอรัฐประศาสน์ของไทยเรายู่ติดกันมีประชากรน้อยกว่าเล็กน้อยทั้ง ๆ ที่รัฐประศาสน์มีประชากรอยู่อาศัยมาช้านานแล้ว เนื่องจากเมืองปอยเปดมีทั้งคนไทยและชาวกำพูชามาทำกิจการ บ่อนกาสิโน โรงแรม ร้านอาหาร และอื่น ๆ จึงพัฒนาไปเร็วกว่ารัฐประศาสน์ของไทยเรามากทีเดียว ยิ่งไปกว่านั้น ทราบว่า ในอนาคตปอยเปดยังมีนิคมอุตสาหกรรมหรือที่เรียกว่า “Economic Zone” เกิดขึ้นอีกมาก โรงงานต่าง ๆ จะผุดมากขึ้นกว่านี้ โดยซื้อไฟฟ้าจากประเทศไทย นี่ก็สัญญาณว่าวันหน้าประเทศกำพูชาอาจจะเจริญกว่า ประเทศไทยก็ได้

เมืองศรีโสภณ

คนขับแท็กซี่ขับแท็กซี่ไปตามถนนจากเมืองปอยเปดสู่เมืองเสียมราฐ ทราบว่ามีระยะทาง 189 ก.ม.จะใช้ เวลาในการเดินทางราว 3-4 ชั่วโมง เพราะถนนไม่ค่อยดีนัก เดินทางมาได้สักครึ่งทางเราก็รู้สึกกระหายน้ำกัน จึงให้ แท็กซี่แวะซื้อเครื่องดื่มกระป๋อง น้ำดื่มขวดจากร้านเล็ก ๆ ริมถนน คล้าย ๆ ร้านโชห่วยของไทยเรา มีสินค้าส่วน

ใหญ่นำไปจากเมืองไทยนั่นเอง เมื่อแท็กซี่ขับแท็กซี่ต่อไปได้ราว 1 ชั่วโมงครึ่ง ระยะทางราว 50 กิโลเมตร ก็ผ่านเมืองเล็ก ๆ เป็นชุมชนที่มีดีกราร้านค้าทั้ง 2 ฝากถนน และคับคั่งด้วยรถหลากหลายชนิด จึงให้รถจอดช่วยถามแท็กซี่ให้หน่อย ได้ความก็คือ จังหวัดบันทายมีชัย หรือ จังหวัดบ่อนเตี้ยเมียนเจีย (หมายถึงปราการแห่งชัยชนะ) มาทราบทีหลังว่าคนไทยเรียกชื่อจังหวัดนี้ว่า "จังหวัดบ้านใต้มีชัย" ที่น่าสนใจคือจังหวัดนี้เคยเป็นของสยามมาก่อนคือ เมืองศรีโสภณ ในอดีตนั่นเอง ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น จังหวัดพินูลสงคราม และในปี พ.ศ. 2447 สยามในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้ยก เมืองศรีโสภณ เมืองเสียมราฐ และ เมืองพระตะบอง ให้แก่ประเทศฝรั่งเศสเพื่อแลกกับจังหวัดตราด เสียขายไม่มีเวลาพอจึงไม่ได้ให้แท็กซี่ขับแท็กซี่ผ่านเข้าไปดู "ศาลากลางจังหวัดพินูลสงคราม" ไม่ทราบว่าการรัฐบาลกัมพูชายังอนุรักษ์ไว้ไหม ถ้ายังอนุรักษ์ไว้ก็น่าจะผ่านเข้าไปชม

เมืองเสียมราฐ หรือ เมืองเสียมเรียบ

จากนั้นแท็กซี่ก็ขับแท็กซี่เข้าเขต จังหวัดเสียมราฐ หรือ จังหวัดเสียมเรียบ ตามชื่อที่คนไทยมักเรียกชื่อจังหวัดนี้มานานแล้วว่า "เสียมเรียบ" ซึ่งเป็นภาษาเขมรหมายถึง "สยามราบ" คือ "สยาม (แพ) รามเรียบ" ส่วนชื่อ "เสียมราฐ" ในภาษาไทยนั้นหมายถึง "ดินแดนของสยาม" เพราะจังหวัดเสียมราฐนี้เคยเป็นดินแดนของสยามมาก่อนเช่นเดียวกับจังหวัดพินูลสงครามที่กล่าวมาแล้วเมื่อสักครู่ เชื่อกันว่าชื่อ "เสียมเรียบ" ตั้งขึ้นใหม่แทน "เสียมราฐ" หลังจากที่ใน กรณีพิพาทอินโดจีน พลตรี แปลก พินูลสงคราม ผู้บัญชาการกองทัพอีสานและบูรพาในขณะนั้น ได้เคยบุกข้ามชายแดนขับไล่ฝรั่งเศสออกจากดินแดนฝั่งขวาของแม่น้ำโขง พระตะบอง และเสียมราฐ ปรากฏว่า แพ้ คือ "สยาม (แพ) รามเรียบ" นั่นเอง จึงเรียกกันว่า "เสียมเรียบ" ซึ่งความเชื่อนี้ก็น่าสนใจ

ยิ่งไปกว่านั้นผมได้ลองสืบค้นดู ทำให้ทราบข้อมูลที่น่าสนใจอีกความเชื่อหนึ่งว่า "เสียมราบ" เป็นชื่อที่มีที่มาจากสงครามที่เกิดขึ้นในรัชสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราช (เจ้าพญาจันทราชา) เนื่องจากการศึกสงครามระหว่างกัมพูชากับสยามในปี พ.ศ.2089 ที่ปรากฏในพงศาวดารเขมร จ.ศ. 1217 เพียงฉบับเดียวเท่านั้น ดังข้อความที่ผมคัดลอกมาดังนี้

"...พระองค์ทรงราชย์ ลุศักราช ๑๔๖๒ (จ.ศ. ๘๐๒) ศกชวคณัฎศได้ ๒๕ ปี พระชันษาได้ ๕๕ ปี พระเจ้ากรุงศรีอยุธยา จึงยกทัพมาถึงพระนครหลวง ในปีชวคณัฎศ ในปีชวคณัฎศ พระองค์ยกทัพไปถึงพระนครหลวงรบชนะพระเจ้ากรุงศรีอยุธยาหนีไป พระเจ้าจันทรราชาจับได้เชลยไทยเป็นอันมากแล้วเสด็จกลับเข้ามาครองราชสมบัติ..."

จึงสันนิษฐานว่าสงครามครั้งนี้น่าจะเป็นที่มาของชื่อ "เสียมราบ" เนื่องจากการรบครั้งสำคัญครั้งสุดท้ายที่รบใกล้เมืองพระนคร เพราะหลังจากนี้เส้นทางการเดินทัพและสมรภูมิจะเปลี่ยนไปเป็นเส้นทางฝั่งตะวันตกของทะเลสาบ คือ แถบเมืองพระตะบอง โพธิสัตว์ บริบูรณ์ และ ละแวก เป็นต้นแต่อย่างไรก็ตามการสงครามครั้งนี้ไม่มีการกล่าวถึงในพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาแต่อย่างใด ซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าสนใจอีกความเชื่อหนึ่ง

เมื่อแท็กซี่ขับรถเข้าเขตตัว จังหวัดเสียมราฐ ซึ่งปัจจุบันเป็นเพียงจังหวัดเล็ก ๆ จังหวัดหนึ่งของกัมพูชา พบว่ามีฟุตบาทและถนนหนทางที่ได้รับการปรับปรุงดีมาก มีอาคารสถานที่ราชการ ตึกกรมบ้านช่อง โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้ามากมาย คงเพื่อเตรียมต้อนรับชาวต่างประเทศที่จะไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดนั่นเอง พอได้เวลารับประทานอาหารกลางวันแล้ว จึงให้แท็กซี่แวะร้านอาหารกันก่อน เป็นร้านอาหารตามสั่งริมทางในตัว จังหวัดเสียมราฐ ได้สั่งสลัดและก๋วยเตี๋ยวราดหน้า มารับประทานกัน ก็พอรับประทานได้

โรงแรมสตาร์รี่ อังกอร์ (Starry Angkor Hotel)

จากนั้นแท็กซี่พาไปเช็คอินเข้าพักโรงแรมสตาร์รี่ อังกอร์ (Starry Angkor Hotel) ซึ่งปียพัฒน์จองไว้ทางออนไลน์ก่อนหลายวันแล้ว และจ่ายเงิน 2290 บาทไปแล้ว ทราบว่าเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว เพราะมีเครื่องอำนวยความสะดวกดีพอสมควร อาทิ มีเตียงใหญ่ 2 เตียงที่เราพักได้ 3 คนอย่างสบาย มีตู้เสื้อผ้า โต๊ะ ม้านั่ง โซฟา ห้องน้ำ สนุก แคมปู แปร่งสีฟัน ยาสีฟัน และหวีหวีผม ที่จัดรองเท้า เป็นต้น

โรงแรมสตาร์รี่ อังกอร์

อาคารร้านค้าใกล้โรงแรมที่พัก

เมื่อเชคอินและนำกระเป๋าเก็บไว้ในห้องพัก และเข้าห้องน้ำกันแล้ว ก็ได้เวลานัดหมายให้ รถตุ๊กตุ๊ก (Tuk Tuk) มารับเพื่อพาพวกเราไปจองตั๋วเข้าชมปราสาทนครวัด อันเป็นจุดหมายปลายทางที่เราจะไปเที่ยวชมกันในการเดินทางมาครั้งนี้ (ซึ่งแท็กซี่เป็นผู้ติดต่อประสานงานให้ล่วงหน้าแล้ว) เราจองตั๋วเข้าชมปราสาทนครวัดกันคนละ 20 ดอลลาร์ ซึ่งเป็นตัวของวันรุ่งขึ้น ส่วนวันนี้จะแถมให้เข้าชมและถ่ายภาพหน้าปราสาทนครวัด (เข้าไปข้างในไม่ได้) ระหว่างเวลา 16.00-17.30 น. หรือจะไปเข้าคิวและถ่ายภาพพระอาทิตย์ตกดินที่ พนมบาเค็ง ระหว่างเวลา 16.00 - 19.00 น.ก็ได้ การที่รถตุ๊กตุ๊กแนะนำและพาพวกเราไปซื้อตั๋วล่วงหน้านี้นับว่าได้ผลคุ้มค่า เพราะถ้าไปซื้อตั๋วที่หน้าปราสาทนครวัดตอนเช้าวันรุ่งขึ้นจะต้องไปเข้าคิวแต่เช้ามีเวลา 5.00 น. ซึ่งมีคนเข้าคิวกันวันละมากมาก คงไม่สะดวกสำหรับเรา 3 คนแน่นอน และเรายังได้เวลาเข้าชมและถ่ายภาพหน้าปราสาทนครวัดช่วงเวลา 16.00-17. น.เป็นของแถมอีกด้วย

รถตุ๊กตุ๊กนั่งได้ 4 คน

รถแท็กซี่ที่เราเช่าไปกลับ

พิพิธภัณฑสถาน

เมื่อจองตั๋วได้แล้ว คุณาพิกพบว่าเพิ่งบ่าย 2 โมง ต้องรออีกราว 2 ชั่วโมงจึงจะถึงเวลา 16.00 น.(สี่โมงเย็น) ซึ่งเป็นเวลาที่เขาจะให้ผ่านประตูเข้าชมหน้าปราสาทนครวัด คนขับรถตุ๊กตุ๊กจึงแนะนำและพาไปชมพิพิธภัณฑสถานกันก่อนเป็นการฆ่าเวลา พวกเราเห็นว่าน่าสนใจ จึงให้คนขับตุ๊กตุ๊กขับรถพาไปชม พิพิธภัณฑสถาน ซึ่งอยู่ไม่ไกลนัก ทราบว่าบริเวณพิพิธภัณฑสถานนี้เคยเป็นวัดใหญ่มาก่อน และเคยเป็นที่ทำการไปรษณีย์ เคยเป็นคุุระหว่างสงครามกลางเมืองในสมัยเขมรแดงภายใต้พลพตด้วย การที่รัฐบาลกัมพูชาเริ่มตั้งเป็นพิพิธภัณฑ

สงครามขึ้นด้วยความช่วยเหลือของกองทัพกัมพูชา เพื่อใช้เป็นสถานที่ที่ให้การศึกษาศึกษาการฝึกอบรมและการสนับสนุนแก่ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ทุ่นระเบิดหลายสิบคน และตั้งขึ้นเพื่อให้สามารถใช้เป็นสถานที่รักษาทั้งทางร่างกายและจิตใจของชาวกัมพูชาด้วย จึงเป็นพิพิธภัณฑ์สงครามที่น่าสนใจที่เรา 3 คนได้เข้าชม โดยซื้อบัตรผ่านประตูราคา 5 ดอลลาร์ ได้พบเห็นพาหนะสงคราม อาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ หุ่นทหารกำลังตรวจสอบหาทุ่นระเบิดใต้ดิน รถถัง เครื่องบินเล็ก เฮลิคอปเตอร์ ปืนใหญ่ แสดงไว้กลางแจ้งท่ามกลางต้นไม้ที่ร่มรื่น และมีปืนแบบต่าง ๆ ลูกปืน ลูกระเบิด ภาพการสงครามมีหลากหลาย จัดแสดงไว้ในอาคารที่สร้างขึ้นอย่างเรียบง่าย

สองข้างทางไปปราสาทนครวัด

เมื่อชมพิพิธภัณฑ์สงครามแล้ว คนขับรถตุ๊กตุ๊กพาไปชมปราสาทนครวัด สองข้างทางผ่านสถานที่ราชการที่สร้างได้งามมากหลายแห่ง บางช่วงก็มีต้นไม้ขนาดใหญ่ที่ทางการอนุรักษ์ไว้อย่างน่าชื่นชมมาก

สถานที่ราชการในเมืองเสียมราฐ

ต้นไม้ใหญ่ริมถนนสองข้างทาง

ปราสาทนครวัด

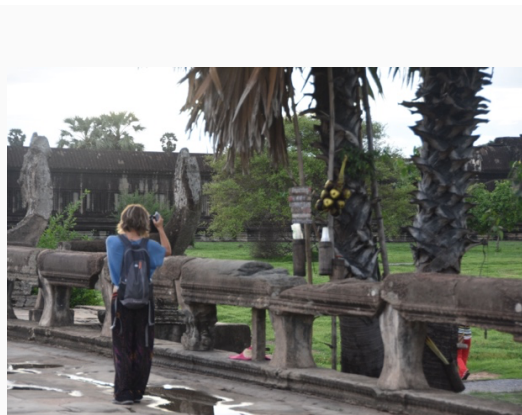
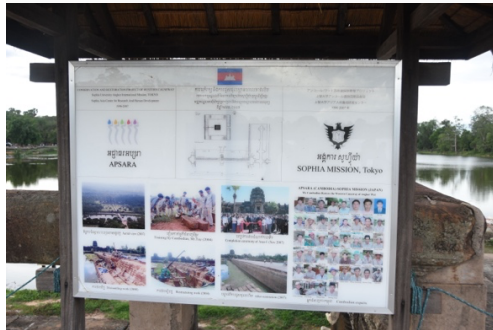
เวลา 16.00 น. ตึกตึกได้พาไปถึงที่จอดรถ ให้พวกเราลงจากรถตึกตึกแล้วเดินเท้าเข้าไปไม่ไกลนักก็ถึงประตูทางเข้าโดยใช้ตั๋วที่จองไว้เมื่อตอนบ่ายผ่านเข้าไปถึงทางเข้าหน้าปราสาทนครวัด เดินเท้าผ่านประตูทางเข้าปราสาทนครวัดที่งามมาก สองฝั่งมีรูปเทวดาและอสูรจำนวนมาก และมีคูน้ำขนาดใหญ่ลอดใต้ประตูทางเข้าด้วย สองฝั่งข้างทางมีนิทรรศการเกี่ยวกับปราสาทนครวัด ชาวกัมพูชานำของที่ระลึก สินค้าพื้นเมือง อาหารพื้นเมือง เช่น น้ำตาลโตนดจากต้นตาลใส่กระบอกมาขายนักท่องเที่ยว เป็นต้น พวกเราเลือกชมและถ่ายรูปปราสาทนครวัดระยะไกลได้มากพอสมควร ถึงแม้จะมองเห็นปราสาทนครวัดระยะไกล แต่ก็น่าทึ่งกับความเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกของ “ปราสาทนครวัด”

เพื่อให้ทราบทั่วกันว่า ปราสาทนครวัด เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกได้อย่างไร ผมจึงค้นข้อมูลมาเล่าให้ฟัง พอสังเขปได้ดังนี้ ปราสาทนครวัด เป็นสิ่งก่อสร้างทางศาสนาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของโลกแห่งหนึ่ง และเป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ในชื่อว่า "เมืองพระนคร" เป็นที่สถิตของสถาปัตยกรรมเขมรในสมัยที่ยังรุ่งเรือง ในบริเวณปราสาทก่อสร้างด้วยหินทรายขนาดมหึมา นำมาเรียงรายต่อกันและสลักลวดลายอย่างงดงาม การนำหินมาแต่ละก้อนเข้าใจว่าต้องชักลากมาจากเขาพนมกุเลน ซึ่งอยู่ห่างออกไปราว 50 กิโลเมตร ต้องใช้แรงงานคนและสัตว์จำนวนมาก ใช้ช่างแกะสลักราว 5,000 คน ใช้เวลาสร้างน่าจะถึง 100 ปี การจะนำหินขนาดใหญ่แต่ละก้อนมาสร้างเป็นปราสาทที่งดงามได้ขนาดนี้ จะต้องมีการวางแผนแบบแปลนในการก่อสร้างมาเป็นอย่างดี ซึ่งถือได้ว่าเป็นฝีมือของวิศวกรชั้นเอกในสมัยนั้นกันเลยทีเดียว ตัวปราสาทสูงถึง 60 เมตร ตั้งอยู่บนฐานสูง ล้อมรอบด้วย

ปราสาท 5 หลัง มีคูน้ำล้อมรอบตามแบบอย่างของมหาสมุทรที่ล้อมรอบเขาพระสุเมรุ กำแพงด้านนอกล้วนแต่เป็นงานแกะสลักเกี่ยวกับพระราชนิพนธ์กิจของพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 และเรื่องราวจากวรรณคดีเรื่อง รามายณะ รูปแกะสลักที่มีชื่อที่สุดก็คือรูปที่เทวดากับอสูรกวุ่นเกษียรสมุทรด้วยเขาพระสุเมรุ และยังมีรูปแกะสลักนางอัปสรอีกถึง 1,635 นาง ที่น่าสนใจพบว่านางอัปสรทั้งหมดแต่งกายและทรงผมไม่ซ้ำกันเลย ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเที่ยวชมกันอย่างละเอียดจะสังเกตพบว่ารูปนางอัปสรที่ยืนหันพื้นมีเพียงองค์เดียวเท่านั้น

อยู่ถ่ายรูปและเดินชมหน้าปราสาทนครวัดระยะไกล ณ บริเวณที่เขาจัดให้จนถึงเวลา 17.30 น. ซึ่งเป็นเวลาเขาให้พวกเราเดินออกได้แล้ว พวกเราได้แวะดูป้ายนิทรรศการแสดงปราสาทนครวัด ลินค้าพื้นเมือง อาหารพื้นเมือง ของที่ระลึก และภาพถ่ายปราสาทนครวัด ที่ชาวกัมพูชานำมาขายนักท่องเที่ยว จึงเลือกซื้อข้าวหลามนำไปรับประทานเป็นอาหารมื้อเย็นที่โรงแรมเพียงอย่างเดียว เพราะอย่างอื่นก็ไม่น่าสนใจที่จะซื้อมารับประทาน หรือซื้อเป็นของฝาก แล้วขึ้นรถตุ๊กตุ๊กกลับไปพักผ่อนที่โรงแรมที่พัก 1 คืน

ชมปราสาทนครวัด

รุ่งเช้าหลังจากรับประทานอาหารเช้า ณ ห้องอาหารของโรงแรมแล้ว ก็เช็คเอาท์ออกจากโรงแรมนัดให้แท็กซี่คันเดียวกันกับวันวานมารับพาไปชมปราสาทนครวัดอีกครั้ง วันนี้ได้เดินเท้าเข้าไปชมปราสาทนครวัดได้ตั้งแต่เวลา 7.00 น. โดยใช้ตัวที่จองไว้เมื่อวันวาน เดินเท้าผ่านประตูทางเข้าปราสาทนครวัดที่งามมาก สองฝั่งมีรูปเทวดาและอสูรจำนวนมาก และมีคูน้ำขนาดใหญ่ลอดใต้ประตูทางเข้าด้วย ก่อนถึงตัวปราสาทนครวัด สองฝั่งข้างทางมีนิทรรศการเกี่ยวกับปราสาทนครวัด ชาวกัมพูชานำของที่ระลึก สินค้าพื้นเมือง อาหารพื้นเมือง เช่น น้ำตาลโตนดใส่กระบอก มาขายนักท่องเที่ยว เป็นต้น

เมื่อเดินถึงตัวปราสาท มีบันไดให้เดินไปถึงชั้นที่หนึ่ง แล้วเดินเข้าชมตัวปราสาทที่ใช้หินก้อนใหญ่ตั้งซ้อนกันเป็นชั้นชั้นขึ้นไปอย่างน่าอัศจรรย์ ภายในปราสาทก็มากมายด้วยรูปแกะสลักนางอัปสรที่งดงาม และลวดลายที่อ่อนช้อย ไม่น่าเชื่อว่าเป็นฝีมือมนุษย์แกะสลักขึ้นมา และทางการได้สร้างบันไดให้นักท่องเที่ยวเดินขึ้นไปชมด้านบนของตัวปราสาทองค์กลางได้ด้วย มีนักท่องเที่ยวที่แข็งแรงเดินขึ้นลงไปชมกันอย่างมีความสุข นักท่องเที่ยวบางกลุ่มก็นั่งสวดมนต์หน้าองค์พระ บางกลุ่มก็ยืนถ่ายรูปกันในอิริยาบถแปลก ๆ ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน บางกลุ่มก็จุดธูปเทียนบูชาพระพุทธรูป บางกลุ่มกำลังรับแจกของที่ระลึกจากพระภิกษุชาวกัมพูชา ล้วนเป็นภาพที่น่าประทับใจ

เดินลง เดินขึ้นตัวปราสาทองค์กลาง

ความงามของนางอัปสร

บันไดภายในปราสาท

ไหว้พระพุทธรูป

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พันธุพันธ์

ทำนงสมาธิ

ทำเย็น

การถ่ายรูปในอิริยาบถแปลก ๆ

กลุ่มนักท่องเที่ยวที่กำลังเดินชมภายในปราสาท

ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์

หวน พันธุพันธ์

พระพุทธรูปขนาดเต็ยรก็ยังงาม

ป้ายมีหลายภาษา

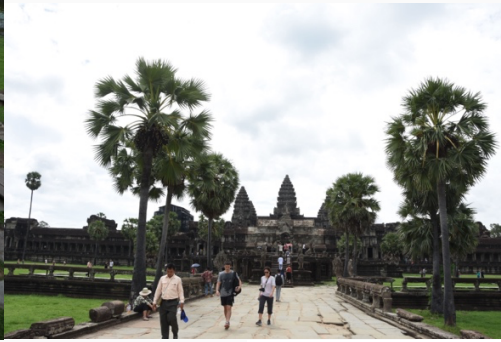

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

จุดรูปเทียนบูชาพระ

รับของที่ระลึก

เส้นทางกลับจากปราสาทนครวัด

ปราสาทบายน

ออกจากปราสาทนครวัด แท็กซี่พาไปชม ปราสาทบายน อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของปราสาทนครวัด ห่างกันราว 7 กม. ปราสาทบายน สร้างในปีพุทธศตวรรษที่ 18 รัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เป็นศิลปะแบบบายน ศาสนาพุทธนิกายมหายาน และเป็นปราสาทหลวงประจำรัชสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ซึ่งเป็นการปฏิวัติรูปแบบของการสร้างปราสาทที่มีภาพลักษณ์ต่างจากการสร้างรูปแบบเดิม ๆ โดยสิ้นเชิง ที่เป็นเช่นนี้เพราะพระองค์ทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนานิกายมหายาน ที่แตกต่างจากกษัตริย์หลายพระองค์ซึ่งล้วนแล้วแต่นับถือศาสนาฮินดูหรือศาสนาพราหมณ์ที่สืบทอดกันมามากกว่า 415 ปี ปราสาทบายนถูกสร้างโดยการนำหินมาวางซ้อนๆ กันขึ้นเป็นรูปร่าง แม้จะเป็นปราสาทไม่ใหญ่โตเท่าปราสาทนครวัด แต่ก็มีกำแพงและคูน้ำล้อมรอบปราสาทที่มีแต่ใบหน้าคน หากขึ้นไปยืนอยู่ภายในปราสาทนี้ไม่ว่ามุมไหนก็หาได้รอดหลุดพ้นจากสายตาเหล่านี้ได้เลย กล่าวกันว่านักเดินทางรุ่นเก่าที่เดินทางมายังปราสาทบายนรุ่นแรกๆ เช่น นายปีแอร์ โลติ ได้บันทึกไว้ที่น่าสนใจว่า “ข้าพเจ้าแหงนหน้าขึ้นไปยังปราสาทที่มีต้นไม้ปกคลุม ซึ่งทำให้ตัวเองรู้สึกเหมือนคนแคระและทันทีทันใด เลือดในตัวข้าพเจ้าก็เกิดแข็งเย็นขึ้นมา เมื่อมองเห็นรอยยิ้มขนาดมหึมาที่กำลังมองลงมา แล้วก็รอยยิ้มอีกด้านหนึ่งเหนือกำแพงอีกด้านหนึ่ง แล้วก็รอยยิ้มที่สาม แล้วก็รอยยิ้มที่ห้า แล้วก็รอยยิ้มที่สิบ ปรากฏจากทั่วสารทิศ ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนมีตาคอยจ้องมองอยู่ทุกทิศทาง” ปรากฏปราสาทบายนทั้ง 54 ปรากฏถูกสลักเป็นภาพ

พระพักตร์ของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ผันพระพักตร์ออกไปทั้งสี่ทิศ เพื่อสอดส่องดูแลความทุกข์สุขของเหล่าพสกนิกรของพระองค์ให้อยู่เย็นเป็นสุข กล่าวกันว่ารอยยิ้มที่ระเรื่อนี้เรียกว่ารอยยิ้มแบบบายนที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา ใบหน้าเหล่านั้นหากนับรวมกัน 54 ปราสาทปราสาท ปราสาทปราสาทละ 4 หน้า จะมีรวมถึง 216 หน้า แต่ปัจจุบันได้สึกกร่อนพังทลายลงไปหลายหน้าแล้ว รอบ ๆ ปราสาทประธานประกอบด้วยระเบียงคด 2 ชั้น รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชั้นนอกมีขนาดกว้าง 140 เมตร ยาว 160 เมตร ชั้นในมีขนาดกว้าง 70 เมตร ยาว 80 เมตร หน้าโคปุระทุกด้านมีภาพประติมากรรมลอยตัวรูปสิงห์ทั้งสองข้างของบันได ปราสาทประธานมีลักษณะเป็นทรงกรวยมีเส้นผ่าศูนย์กลางถึง 25 เมตร และสูง 43 เมตร เนื่องจากระดับพื้น ตัวปราสาทโดยรอบแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ประกอบด้วยระเบียงคดด้านนอก ชั้นระเบียงคดด้านใน และบนสุดเป็นชั้นของปราสาทประธาน และปราสาทบริวารที่ทุกปราสาทจะมีภาพพระพักตร์ของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ผันพระพักตร์มองออกไปทั้งสี่ทิศ

เมื่อแทกซ์จิบรรดาไปจอร์จที่ลานจอดรถหน้าปราสาทบายนแล้ว พวกเราก็เดินเท้าเข้าไปชมตัวปราสาทปราสาทบายนที่ก่อสร้างด้วยหินขนาดใหญ่ซ้อนกันเป็นชั้นชั้นที่สลักเป็นภาพพระพักตร์ของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ผันพระพักตร์ออกไปทั้ง 4 ทิศของปราสาทปราสาท ซึ่งมีทั้งหมด 54 ปราสาทปราสาท แต่ละปราสาทปราสาทสลักเป็นภาพพระพักตร์ของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ผันพระพักตร์ออกไปทั้ง 4 ทิศ เมื่อรวมแล้วมีภาพพระพักตร์ของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ผันพระพักตร์ออกไปทั้ง 4 ทิศถึง 216 หน้า ซึ่งเราเดินชมกันไม่ทั่วถึงทั้ง 216 หน้า นับว่ายิ่งใหญ่มาก

มุมมองงามงามของของภาพแกะสลักพระพักตร์พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร

รับประทานอาหารกลางวัน

พวกเราได้เดินชมความยิ่งใหญ่ของปราสาทบาเยนที่มีรูปพระพักตร์สีหน้าของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรกันพอสมควรแล้ว ก็ถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน จึงให้แท็กซี่พาไปรับประทานอาหารกลางวันในร้านอาหารตามสั่งซึ่งตั้งขึ้นเพื่อขายอาหารแก่นักท่องเที่ยว มีให้เลือกมากมายในบริเวณใกล้เคียง ปราสาทบาเยน

ปราสาทตาพรหม

รับประทานอาหารกลางวันกันแล้ว แท็กซี่ได้พาไปชม **ปราสาทตาพรหม** ซึ่งปราสาทที่อยู่ไม่ไกลจากปราสาทบาเยนไม่มากนัก **ปราสาทตาพรหม** เป็นวัดในพุทธศาสนาและเป็นวิหารหลวงในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ทางเข้าปราสาทประกอบด้วยโคปุระชั้นนอกและชั้นใน บริเวณผนังที่อยู่เชื่อมระหว่างโคปุระชั้นนอกและชั้นในมีการสลักภาพตามคตินิยมของพุทธศาสนานิกายมหายาน ปราสาทแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 1729 เพื่ออุทิศให้แก่พระราชมารดาของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 คือพระนางชัยราชจุตามณี ที่น่าสนใจคือจารึกได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างปราสาทแห่งนี้คือ จำนวนคนและบรรดาทรัพย์สินจากหมู่บ้านจำนวนถึง 3,140 หมู่บ้าน ใช้คนทำงานถึง 79,365 คน และจำนวนนี้มีพระชั้นผู้ใหญ่ 18 รูป เจ้าหน้าที่ประกอบพิธี 2,740 คน ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ประกอบพิธี 2,202 คน และนางพื่อนรำอีก 615 คน ปราสาทแห่งนี้เป็นปราสาทที่ถูกปล่อยให้รกร้างอยู่

กับธรรมชาติ มีต้นไม้ขึ้นปกคลุมทั่วไป หลังจากการค้นพบปราสาทต่าง ๆ โดยชาวฝรั่งเศส แต่เดิมปราสาทนครวัดเองก็อยู่ในลักษณะเช่นนี้ ก่อนที่จะมีการบูรณะในต้นพุทธศตวรรษที่ 25 ในขณะที่ปราสาทตาพรหม ถูกเก็บรักษาไว้เพื่อให้เห็นสภาพที่แท้จริงว่าปราสาทอยู่กับธรรมชาติมาได้เกือบ 500 ปี อันเป็นอีกมุมมองหนึ่ง เพื่อให้เห็นลักษณะของต้นไม้ที่เกาะกุมปราสาท [redacted] เดิมก่อนสร้างปราสาทนั้นเข้าใจว่าสภาพบริเวณนี้เป็นป่าไม้มาก่อน เมื่อจะสร้างปราสาทจึงต้องเคลียร์พื้นที่ให้เป็นโล่ง โดยการตัดต้นไม้ออก แต่ในที่สุดแล้วธรรมชาติก็สามารถที่จะเอาชนะถาวรวัตถุที่ถูกสร้างจากมนุษย์ ต้นไม้ได้ขึ้นเกาะกุม ขอนไขไปเรื่อย ๆ ไปยังส่วนต่าง ๆ ของปราสาท ช่วยให้บรรยากาศของปราสาทตาพรหมดูลึกลับ สวย แปลกตาไม่เหมือนปราสาทที่อื่น ๆ

ทำให้เราทั้ง 3 คนตื่นตาตื่นใจที่ได้พบได้เห็นปราสาทตาพรหมที่ถูกต้นไม้เกาะกุมขอนไขไปตามตัวปราสาททำให้ดูแปลกตา ลึกลับ และน่าทึ่งมากมาก ได้เห็นทางการใช้เหล็กค้ำยันก้อนหินที่อาจจะพังลงมาจากตัวปราสาทก็ยังแปลกตาและน่าชื่นชม พวกเราและนักท่องเที่ยวต่างประทับใจและสนุกสนานกับการถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกในการมาเที่ยวชม แต่ก็เดินเที่ยวชมได้ไม่ทั่วถึงเพราะกว้างขวางมากพอสมควร

ทะเลสาบเขมร (โตนเลสาบ)

บ่ายมากแล้วพวกเราจึงบอกให้แท็กซี่ขับรถกลับไปส่งที่ด่านปอยเปต แท็กซี่แนะนำว่าสถานที่ที่นำไปเที่ยวชมอีกแห่งหนึ่งอยู่ไม่ไกลนักคือ ทะเลสาบเขมร หรือ โตนเลสาบ ซึ่งพวกเราก็เคยได้ยินชื่อเสียงว่าเป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีปลาน้ำจืดชุกชุมมากกว่า 300 ชนิด แต่พวกเราเห็นว่าบ่ายมากแล้ว และไม่ได้วางแผนมาก่อน อาจจะต้องขับรถแท็กซี่ไปถึงปอยเปตเย็นค่ำ จึงไม่ได้ให้แท็กซี่ขับรถผ่านเข้าไปแวะชมอย่างน่าเสียดาย

เดินทางกลับ

แท็กซี่ได้ขับรุดผ่านเมืองศรีโสภณที่ผ่านมาเมื่อวันวานอีกครั้ง จากนั้นแท็กซี่ก็ขับรุดมาส่งที่ เมืองปอยเปตเย็นมากพอสมควร พวกเราเดินเท้าผ่านโรงแรม ภัตตาคาร ศูนย์การค้า บ่อนกาสิโนมากมาย ไม่มีเวลาแวะชม จากนั้นผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ด่านปอยเปตเข้าเมืองไทย เดินเท้าไปปรับรถยนต์ที่ฝากไว้วันวาน และได้แวะเดินดูสินค้าที่ ตลาดโรงเกลือกรุหนึ่ง ปิยพัฒน์กับตระกูลผลัดกันขับรถยนต์กลับบ้าน แวะซื้ออาหารและเครื่องดื่มเพื่อรับประทานในรถยนต์บ้าง แวะเข้าห้องน้ำบ้าง ถึงกระนั้นก็ถึงบ้านพักที่เมืองทองธานีโดยสวัสดิภาพราว 4 ทุ่มครึ่ง

นับว่าเป็นการไป “เที่ยวชมปราสาทนครวัดโดยไม่ต้องพึ่งทัวร์” ที่ประทับใจได้เห็นปราสาทนครวัดกับตาที่เรียบง่าย คุ่มค่า ใช้เวลาไม่มาก ค่าใช้จ่ายน้อย ไม่เหน็ดเหนื่อย และสะดวกสบาย

และที่สำคัญยิ่งทำให้ได้ข้อคิดที่น่าจะตรงกับคำกล่าวของฝรั่งชาวอังกฤษคนหนึ่งที่กำลังกล่าวไว้สั้น ๆ ว่า

“SEE ANGKOR WAT AND DIE”

“เห็นนครวัด แล้วตาย”

“ตายไปก็ไม่เสียดายอะไรแล้ว หากได้ไปเห็นปราสาทนครวัดกับตาสักครั้ง”

ท้ายเรื่อง

จากการไปเที่ยวชมครั้งนี้ ได้เห็นสิ่งแปลกใหม่ที่ประทับใจ และน่าสนใจในการไปเที่ยวชมปราสาทนครวัด ปราสาทตาขน และ ปราสาทตาพรหม จึงได้ถ่ายรูปไว้ ขอนำมาให้ชมและเล่าสู่กันฟังเพิ่มเติม ตามลำดับไปดังต่อไปนี้

ดนตรีพื้นบ้าน

เป็นดนตรีพื้นบ้านของคนพิการที่มีให้ชมขณะไปเที่ยวชมปราสาทตาขน คนพิการเล่นดนตรีพื้นบ้านได้ ดนตรีที่รุ่มร่า ดุแล่น่าชื่นชม

ขายอาหารแก่นักท่องเที่ยว

มีร้านอาหารที่เรียบง่ายบริการนักท่องเที่ยวใกล้ ๆ ปราสาทตาขน อาทิ ทำเป็นกระท่อมขายกาแฟและเครื่องดื่ม รถเข็นขายอาหารพื้นบ้านคล้าย ๆ ส้มตำบ้านเรา เป็นต้น

รถหลากหลายชนิด

มีทั้งรถตุ๊กตุ๊กที่รับส่งนักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมปราสาทนครวัด ปราสาทตาชยน และปราสาทตาพรหม
รถสามล้อ และรถมอเตอร์ไซด์บรรทุกไก่เป็น ๆ ได้หลายสิบตัว

ความสนใจของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวชมปราสาทนครวัดเท่าที่สังเกตดูมีหลากหลายทั้งชาวยุโรป อเมริกา เอเชีย และ ตะวันออกกลาง บ้างก็สนใจการแสดงพื้นบ้าน บ้างก็สนใจชิม บ้างก็สนใจขึ้นไปบนปราสาท บ้างก็สนใจถ่ายรูป ที่มีอิริยาบถแปลก ๆ

เกี่ยวกับผู้เขียน

ประวัติส่วนตัว

เกิดวันที่ 11 สิงหาคม 2479 ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ 4 ต.อินทประมูล อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง เป็นบุตรนายฝอย นางบุญเรือน พินธุพันธ์ บิดามารดา มีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน และเลี้ยงสัตว์

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป. 4) จาก ร.ร.วัดเกาะ(โพธิ์ทองเพิ่มพิทยากุมิ) อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง

สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3) จาก ร.ร.มัธยมพองพิทยา อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.) จาก ร.ร.ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา จ.
พระนครศรีอยุธยา

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูมูล (ป.) จาก ร.ร.ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
จ.พระนครศรีอยุธยา

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูประถมการช่าง (ป.ป.ช.) จาก ร.ร.เพาะช่าง กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษา ประโยคครูมัธยมการช่าง (ป.ม.ช.) จาก ร.ร.เพาะช่าง กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษา การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) จาก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษา คุรุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) จาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน

หัวหน้าหมวดวิชาหัตถศึกษา วิทยาลัยครูเทพสตรี จ.ลพบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
ประธานบรรณรักษ์ และ นายกสโมสรอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา, ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์, เลขานุการคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร
บรรณาธิการ วารสารศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรุงเทพมหานคร
เลขานุการและประชาสัมพันธ์ชมรมผู้สูงอายุ อาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรรมการโครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย และมหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผลงานที่ปรากฏต่อสาธารณชน

เขียนบทความและสารคดีเกี่ยวกับศิลปะ โบราณคดี ประวัติศาสตร์ การศึกษา และการบริหารการศึกษา ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสารต่าง ๆ เช่น วิทยาสาร, วัฒนธรรมไทย, สามทหาร, พาที, เอกลักษ์ณ์ไทย, เสียงอ่างทอง, ชาวกรุง, มิตรครู, สยามรัฐ, มติชน, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, มติครู, สยามโพสต์, ด้วย'คุณ, สารานุกรมศึกษาศาสตร์, ศิลปวัฒนธรรม, จดหมายข่าว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, จดหมายข่าว ชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลปากเกร็ดเวชการ, จดหมายข่าว ชมรมผู้สูงอายุ อาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวารสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น

เขียนหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม เช่น ศิลปศึกษาสำหรับครู, หัตถศึกษาแขนงต่างๆ, ความซาบซึ้งในศิลปะ, การสอนศิลปศึกษาในชั้นประถม, ศิลปะกับมนุษย์, ลพบุรีที่นารู้, อ่างทองของเรา, พิชญโลกของเรา, เที่ยวชมโบราณวัตถุสถานในเมืองพิชญโลก, อุดรดิตถ์ของเรา, พิจิตรของเรา, สุโขทัยเมืองเก่าของเรา, มรดกศิลปกรรมสยาม, การบริหารโรงเรียน, การบริหารโรงเรียนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน, เทคนิคแห่งการเป็นผู้นำและธรรมะกับการศึกษา, ไปเชียงตุง มุ่งโตเกียว เที่ยวปารีส พิชิตยูนนาน, เมืองโบราณของเรา, ศิลปะโบราณคดีของเกาะเกร็ดและนนทบุรี, เรื่องที่นารู้ในอเมริกา, เที่ยวคลองชมวัด, เที่ยววัดชมวัง : เมืองพิชญโลก, ประวัติศาสตร์เมืองนนทบุรี, เที่ยวยุโรป โฉบไปอเมริกา นักบริหารมืออาชีพ ประวัติศาสตร์เมืองนนทบุรี ชีวิตในวัยเด็กของผม ทอดน่องท่องดูของดีที่โพธิ์ทอง เที่ยวอเมริกาจากตะวันตกกวไปตะวันออก เที่ยวคลองชมวัด : นนทบุรี เที่ยวยุโรปแปดประเทศ, เส้นทางนักบริหารมืออาชีพ เที่ยวอเมริกา 2 เมือง 2 รัฐ, เที่ยวยุโรป โฉบอเมริกา รวมเรื่องสั้น : ชีวิตรักของข้าพเจ้า เที่ยวเวียดนาม เที่ยวบาห์ลี : สักการะบรมพุทโธ และ เที่ยวอินเดีย : นมัสการพุทธสถาน ผ่านไปยลทิวหาฮาล เที่ยวพม่า เที่ยวเวียดนาม พาลูกไปเที่ยวเที่ยวสิงคโปร์ ศึกษาดูงานและเที่ยวมาเลเซีย ปีนัง สิงคโปร์ และ ศึกษาดูงานและเที่ยวฟิลิปปินส์

ที่อยู่ปัจจุบันของผู้เขียน

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 0-2503-2668, 08-6539-9745

E-mail Address : huan@swu.ac.th, huanphinthuphan@hotmail.com

Website : https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>